
NOTITS

Til: Udenrigsudvalget
CC:
Fra: Ambassaden Washington

J.nr.: 73.C.27.a.3.
Bilag: 1
Dato: 9. maj 2005

Emne: Verdensbanken og IMF's forårsmøde i Washington den 17. april 2005.

---

1. Drøftelserne var koncentreret om, hvordan indsatsen for at nå 2015-målene kan styrkes. Indlæggene tog udgangspunkt i anbefalingerne i Bankens og IMF's globale monitoreringsrapport, der årligt gør status for ulandene, donorerne og de multilaterale udviklingsbankers politikker i bestræbelserne på at nå 2015-målene. Drøftelserne var derudover rettet mod spørgsmålet om, hvordan man kan mobilisere yderligere ressourcer, herunder forslagene om gældslettelse. Udviklingskomitéen udtrykte klar forventning om, at Banken og IMF involverer sig aktivt i forbedringer af den særlige samling i juni om udvikling og finansiering såvel som FN-topmødet i september 2005. Mødet blev afsluttet med vedtagelse af et kommuniké (vedlagt).

2. Den globale monitoreringsrapport fik stor ros, og der var bred opbakning til den foreslåede 5-punktsdagsorden, der består af konkrete anbefalinger med henblik på at: 1) Forankre indsatsen for at nå 2015-målene i nationalt ejede fattigdomsstrategier; 2) forbedre klimaet for privatsektor-dreven økonomisk vækst; 3) øge udbuddet af sociale ydelser, især indenfor sundheds- og uddannelsessektoren; fjerne handelshindringer og 5) forbedre kvaliteten af bistanden og fordoble dens størrelse over de næste 5 år, især til fordel for Afrika.

Kommunikéet fra mødet indeholder en række væsentlige anbefalinger, der er i tråd med ovennævnte dagsorden. For så vidt angår øget bistand står der dog ikke, at bistanden skal fordobles. I stedet anerkendes det, at der er behov for en signifikant stigning i bistanden og alle donorer, der ikke allerede har nået 0,7 procent-målsætningen opfordres kraftigt til at tage konkrete skridt i den retning.

De fleste lande udtrykte anerkendelse af de fremskridt, der er gjort for at nå 2015-målene, både blandt udviklingslandene og donorerne. Samtidig erkendtes det, at fremgangen er ujævnt fordelt og langsommere end forudset. Der var bred enighed om, at der er behov for markant at styrke indsatsen.

Mange lande talte om de særlige udfordringer i Afrika, og det besluttedes, at Banken skal udarbejde en ambitiøs handlingsplan for sin egen indsats i Afrika. En række lande, ikke mindst udviklingslandene, fremhævede desuden betydningen af at øge investeringerne i infrastruktur. Det besluttedes, at komitéen på næste møde også skal se på gennemførelsen af Bankens infrastrukturhandlingsplan fra 2003.

Vigtigheden af et ambitiøst udviklingsfremmende resultat af Doha-runden blev understreget af næsten alle med opfordring til, at forhandlingerne skal afsluttes i 2006. Især afskaffelse af subsidier og andre handelsbarrierer på landbrugsområdet betegnedes som afgørende. Banken og IMF opfordredes til, i samarbejde med andre aktører, at udvikle forslag, der kan hjælpe ulandene til at udnytte fordelene af Doha-runden. Forslagene forventes drøftet på næste møde.

Gennemførelse af Paris-erklæringen vedr. donor harmonisering blev af de fleste fremhævet som afgørende for at sikre en mere effektiv bistand. Banken opfordredes af flere medlemmer til at vise lederskab på dette område og gå forrest med konkret implementering.

Komitéen konstaterede, at grundlaget nu var tilstede for, at interesserede lande kan deltage i det britiske forslag om en international finansieringsfacilitet (IFF), der gennem udstedelse af langsigtede obligationer vil kunne øge det nuværende bistandsniveau. Enkelte lande gav udtryk for, at de var rede til at støtte IFF pilotprojektet på vaccinationsområdet.

Det noteredes, at der fortsat er uenighed om, hvorvidt globale skatter til finansiering af udvikling er mulige og ønskelige. Verdensbanken og IMF opfordredes til at fortsætte analysearbejdet af de mest lovende forslag til nationalt opkrævede og internationalt koordinerede skatter.

Der var bred enighed om, at der i konkrete tilfælde er behov for yderligere gældslettelse efter HIPC. Udviklingskomitéen bad Banken og IMF om at analysere de foreliggende forslag med henblik på drøftelse på årsmødet i september 2005.

3. Den finske finansminister talte på de nordisk-baltiske landes vegne. Han understregede i sit indlæg, at privatsektorudvikling, handelsliberalisering, god regeringsførelse og velfungerende institutioner anses som helt afgørende for at nå 2015-målene. Der blev endvidere udtrykt klar støtte til Bankens anbefaling om, at der skal særlig fokus på Afrika syd for Sahara og vigtigheden af Afrikas egne initiativer, så som NEPAD, fremhævedes. For så vidt angår mobilisering af ressourcer blev det slået fast, at opfyldelse af 0,7 procent-målsætningen anses for den bedste vej frem, og med hensyn til gældslettelse understregedes det, at fuld implementering af HIPC initiativet er første prioritet og at yderligere gældslettelse bør ske efter klare kriterier og betingelser.

4. Endelig var mødet et farvel og mange tak til Præsident Wolfensohn, der efter 10 år som præsident slutter den 1. juni 2005. Wolfensohn benyttede sit sidste indlæg til at opfordre alle til at se længere frem end blot 2015. Han understregede, at udviklingen overvejende vil komme lande som Kina, Indien og Brasilien til gode. Derimod risikerer Afrika og andre sårbare landegrupper at blive hægtet af, hvis ikke der nu gøres en målrettet indsats for at håndtere deres problemer, især for så vidt angår dårlig regeringsførelse.

Ambassaden i Washington